

Lovtidende A

2019

Udgivet den 28. februar 2019

26. februar 2019.

Nr. 182.

Bekendtgørelse om udgang til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen)

I medfør af § 42, stk. 5, § 50, § 67, nr. 8, § 78 d, stk. 2, § 89, stk. 2, § 105, stk. 2, og § 111, stk. 3, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1491 af 13. december 2017, som ændret ved lov nr. 713 af 8. juni 2018, fastsættes:

Afsnit I

Fælles regler

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring, kan få udgang efter reglerne i straffuldbyrdelseslovens §§ 46-49 og reglerne i denne bekendtgørelse.

§ 2. Udover de forhold, der er opregnet i straffuldbyrdelseslovens § 46, stk. 2, skal det ved vurderingen af risikoen for misbrug af udgangstilladelsen tillægges særlig vægt, hvis den indsatte

- 1) inden for de sidste 3 år har været løsladt efter udståelse af mindst 2 fængselsstraffe, og nu udstår fængselsstraf for forhold, der helt eller delvis er begået inden for 6 måneder efter sidste løsladelse,
- 2) er afhængig af euforiserende stoffer,
- 3) har indtaget euforiserende stoffer under afsoningen, eller
- 4) skal udvises af landet ved løsladelsen.

Stk. 2. Hvis den indsatte skal udvises af landet ved løsladelsen, skal det udover den sædvanlige vurdering af faren for misbrug overvejes, om der kan antages at være fare for, at den indsatte vil misbruge udgangen til at unddrage sig den videre strafudståelse ved at udrejse af landet eller til at unddrage sig effektivering af udvisningsbeslutningen.

§ 3. Når særlige omstændigheder taler derfor, kan kriminalforsorgsområdet med politiets samtykke give en varetægtsarrestant, der i medfør af retsplejelovens § 777 er anbragt i en institution for personer, der udstår fængselsstraf eller forvaring, udgangstilladelse med ledsager for et kortere tidsrum, jf. retsplejelovens § 771, stk. 2.

Stk. 2. Varetægtsarrestanten må ikke uden rettens godkendelse forlade institutionen i videre omfang end nævnt i stk.

1, jf. retsplejelovens § 777, 4. pkt. Spørgsmål herom forelægges af politiet for den ret, der behandler straffesagen.

Kapitel 2

Kompetence

§ 4. Kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om udgang efter reglerne i afsnit II til indsatte i åbne institutioner, der udstår tidsbestemt fængselsstraf, jf. dog §§ 8-9.

§ 5. Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer afgørelse om udgang efter reglerne i afsnit II til indsatte i åbne institutioner, der udstår straf af fængsel på livstid eller forvaring. Afgørelsen træffes efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet. Kriminalforsorgsområdet kan dog tillade udgang med ledsagelse i de tilfælde, der er nævnt i § 31.

Stk. 2. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan bemyndige kriminalforsorgsområdet til at træffe afgørelse om udgang i medfør af § 78.

Stk. 3. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan bemyndige kriminalforsorgsområdet til at træffe afgørelse om udgang uden ledsagelse i de tilfælde, der er nævnt i § 31.

Stk. 4. Har en indsat som nævnt i stk. 1 tilladelse til regelmæssig uledsaget udgang, kan kriminalforsorgsområdet tillade

- 1) opdeling af udgang i 3 udgange af indtil 12 timers varighed, eller i 2 udgange af indtil henholdsvis 12 timers og 24 timers varighed, jf. § 39, stk. 1,
- 2) opsparing og sammenlægning af indtil 4 udgange, jf. § 38, stk. 4, og
- 3) fremrykning af udgang til afholdelse i den forudgående periode, jf. § 38, stk. 2, 2. pkt.

§ 6. Kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om udgang efter reglerne i afsnit II til indsatte i lukkede institutioner, der udstår tidsbestemt fængselsstraf, jf. dog §§ 8-9.

Stk. 2. Afgørelse om fremrykning af tidspunktet for første uledsagede udgang til indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 5 år og derover, jf. § 37, stk. 2, 3. pkt. og stk. 3, 3. pkt., samt afgørelse om fremrykning af første ledsagede udgang for indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 8 år og derover, jf. § 37, stk. 3, 4. pkt., træffes af områdedirektøren, områdechefen for klientsagsbehandling eller den, der ved særskilt bemyndigelse har fået tillagt kompetencen.

Stk. 3. Spørgsmålet om udgang efter reglerne i kapitel 9-12 til en indsat i et arresthus, hvor der ved valg af afsoningsinstitution er truffet afgørelse om, at straffen skal afsones i et lukket fængsel i et andet kriminalforsorgsområde, afgøres efter forudgående drøftelse med det pågældende kriminalforsorgsområde.

§ 7. Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer afgørelse om udgang efter reglerne i afsnit II til indsatte i lukkede institutioner, der udstår straf af fængsel på livstid eller forvaring. Afgørelsen træffes efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet. Kriminalforsorgsområdet kan dog tillade udgang med ledsagelse i de tilfælde, der er nævnt i § 31, stk. 1.

Stk. 2. Direktoratet for Kriminalforsorgen, kan bemyndige kriminalforsorgsområdet til at træffe afgørelse om udgang efter § 31 i videre omfang end nævnt i stk. 1, 3. pkt. Afgørelsen træffes af områdedirektøren, områdechefen for klient-sagsbehandling eller den, der ved særskilt bemyndigelse har fået tillagt kompetencen.

Stk. 3. Har en indsat som nævnt i stk. 1 tilladelse til regelmæssig uledsaget udgang, kan kriminalforsorgsområdet tillade

- 1) opdeling af udgang i indtil 3 udgange af indtil 12 timers varighed, eller i indtil 2 udgange af indtil henholdsvis 12 timers og 24 timers varighed, jf. § 39, stk. 2,
- 2) opsparring og sammenlægning af indtil 4 udgange, jf. § 38, stk. 4, og
- 3) fremrykning af udgang til afholdelse i den forudgående periode, jf. § 38, stk. 2, 2. pkt.

§ 8. I de tilfælde, der er omfattet af § 15, stk. 1, nr. 1-5, og § 16 om høring m.v. af den politidirektør, som har behandlet straffesagen, afgøres spørgsmålet om udgang af Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis kriminalforsorgsområdet finder, at der bør gives tilladelse til udgang, uanset at dette frarådes af politidirektøren.

Stk. 2. I tilfælde, hvor kriminalforsorgsområdet finder, at der bør gives tilladelse til udgang til en indsat, der udstår fængselsstraf i 8 år eller derover eller forvaring, selv om anklagemyndigheden har udtalt sig mod dette, skal kriminalforsorgsområdets indstilling til direktoratet afgives af områdedirektøren, områdechefen eller den, der ved særskilt bemyndigelse har fået tillagt kompetencen.

Stk. 3. I de tilfælde, der er omfattet af § 20 om høring m.v. af den indsatte bopælskommune (socialforvaltningen), afgøres spørgsmålet om udgang af Direktoratet for Kriminalforsorgen, hvis der er uenighed mellem kriminalforsorgsområdet og de sociale myndigheder om vilkårsfastsættelsen.

§ 9. Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet afgørelse om udgang, jf. dog stk. 2, efter reglerne i afsnit II til

- 1) indsatte, der er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13,
- 2) indsatte, der er dømt for politisk motiveret kriminalitet,
- 3) indsatte, der er indberettet af kriminalforsorgen til Rigspolitiet på grund af bekymring for radikaliserings eller ekstremisme, og

- 4) udenlandske indsatte, der skal udvises af landet, medmindre den pågældende udstår straf i åben institution alene for overtrædelse af udlændingelovens regler om opholds-, melde- og underretningspligt og er mødt til afsoning fra fri fod.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan træffe afgørelse om afslag på udgang til indsatte, der er omfattet af stk. 1, nr. 1-3, medmindre kriminalforsorgsområdet har anmodet politidirektøren om en udtalelse i henhold til § 15, stk. 1, nr. 6-8. Kriminalforsorgsområdet kan endvidere, uanset bestemmelsen i stk. 1, nr. 4, træffe afgørelse om afslag på udgang til indsatte, der skal udvises af landet.

Stk. 3. Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet afgørelse om udstationering til pension mv. efter kapitel 11 af indsatte, som for at forebygge overgreb på medindsatte, personale eller andre i institutionen er anbragt i lukket fængsel, jf. straffuldbyrdeslovens § 22, stk. 3, eller som i medfør af straffuldbyrdeslovens § 25, stk. 1, nr. 4, er overført til lukket fængsel. Kriminalforsorgsområdet kan træffe afgørelse om afslag på udstationering.

Stk. 4. Direktoratet for Kriminalforsorgen træffer efter indstilling fra kriminalforsorgsområdet afgørelse om udgang på grund af helt særlige omstændigheder i de i straffuldbyrdeslovens § 46, stk. 4, 2. pkt., nævnte situationer, medmindre der er tale om udgang til formål som nævnt i § 31, stk. 1. Kriminalforsorgsområdet kan træffe afgørelse om afslag på udgang i sådanne sager.

§ 10. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan

- 1) i konkrete sager tillade udgang i videre omfang end nævnt i afsnit II, hvis særlige omstændigheder taler derfor, og
- 2) tillade andre udgangsformer end nævnt i afsnit II for indsatte i en institution eller en afdeling i en institution, hvis særlige omstændigheder taler derfor, og hvis det i øvrigt er i overensstemmelse med straffuldbyrdeslovens § 46, stk. 1, nr. 1.

Kapitel 3

Betingelser for udgang

§ 11. Udover de betingelser, der er nævnt i straffuldbyrdeslovens § 48, stk. 1, betinges tilladelse til udgang af, at den indsatte

- 1) ikke benytter udgangen på en måde, der klart strider mod retshåndhævelsen og det formål, der tilsigtes med udgangen,
- 2) følger den fastlagte rejseplan og ikke skifter opholdssted uden forud indhentet tilladelse,
- 3) straks giver kriminalforsorgsområdet telefonisk besked, eventuelt gennem nærmeste politimyndighed, hvis sygdom eller andre tvingende omstændigheder er til hinder for rettidig tilbagekomst, eller hvis der på anden måde opstår vanskeligheder, og
- 4) ved tilbagekomsten ikke møder i påvirket tilstand.

§ 12. Udover de betingelser, der er nævnt i straffuldbyrdeslovens § 48, stk. 2, kan der fastsættes andre vilkår,

som findes formålstjenlige for at undgå misbrug, herunder at den indsatte

- 1) ikke nyder alkohol under hele udgangen eller umiddelbart før og under rejsen,
- 2) ved tilbagekomsten medvirker til en alkoholtest,
- 3) afgiver urinprøve før og/eller efter udgangen, eller
- 4) ikke tager ophold andre steder end på udgangsadressen.

Stk. 2. Hvor lovovertrædelsens grovhed og karakter eller hensynet til den forurettede taler derfor, skal der fastsættes vilkår om, at den indsatte ikke må besøge bestemte steder eller opsøge bestemte personer. Fastsættelse af et sådant vilkår kan dog undlades, hvis tungtvejende hensyn taler herimod.

Stk. 3. Ved udgang af længere varighed, der gives som overgang til senere prøveløsladelse, vil det ofte være hensigtsmæssigt at fastsætte vilkår efter samme retningslinier som ved prøveløsladelsen.

Stk. 4. Uanset at der ikke er fastsat vilkår om alkoholtest eller urinprøve, kan kriminalforsorgsområdet beslutte, at sådan undersøgelse skal foretages ved indsattes tilbagekomst, hvis omstændighederne i det enkelte tilfælde taler derfor. Den undersøgelse, som i øvrigt kan foretages ved hjemkomsten, kan også omfatte recto-vaginalundersøgelse, jf. straffuldbyrdeslovens § 60, stk. 2.

§ 13. Ved afgørelse af, om en udgang skal ske med eller uden ledsagelse, tages der hensyn til formålet med udgangen og risikoen for misbrug.

Stk. 2. Udgang fra åben institution gives i almindelighed uden ledsagelse.

Stk. 3. Udgang til indsatte, der opholder sig i lukket institution på grund af en særlig undvigelsesrisiko, vil i almindelighed kun kunne tillades med ledsagelse.

Stk. 4. Udgang med ledsagelse kan i almindelighed kun gives for én dag.

§ 14. Udgang til udlandet kan ikke tillades, medmindre ganske særlige omstændigheder taler herfor.

Kapitel 4

Høring m.v.

§ 15. Inden der gives tilladelse til udgang, skal kriminalforsorgsområdet anmode den politidirektør, der har behandlet straffesagen, om en udtalelse om de forhold, der er nævnt i straffuldbyrdeslovens § 46, stk. 1, nr. 2 og 3, for så vidt angår

- 1) indsatte, der i den seneste sag eller tidligere er dømt for farlig kriminalitet, herunder forsætlig brandstiftelse eller anden almenfarlig forbrydelse, grovere volds- eller seksualforbrydelse, berigelsesforbrydelse forbundet med vold eller trussel om vold eller i øvrigt lovovertrædelser af særlig grov eller professionel karakter,
- 2) indsatte, der er sigtet for under den aktuelle udståelse at have begået kriminalitet af ikke bagatelagtig karakter under undvigelse, udgang eller udeblivelse fra udgang,
- 3) indsatte, der inden for de sidste 3 år under den seneste eller aktuelle udståelse under undvigelse, udgang eller udeblivelse fra udgang har begået kriminalitet, der har

medført fængselsstraf eller må påregnes at ville medføre fængselsstraf,

- 4) indsatte, der inden for de sidste 3 år har været løsladt efter udståelse af mindst 2 fængselsstraffe, og som nu udstår fængselsstraf for forhold, der helt eller delvis er begået inden for 6 måneder efter sidste løsladelse,
- 5) indsatte, hvor politidirektøren i forbindelse med underretningen af kriminalforsorgen om, at den pågældende skal udstå fængselsstraf m.v., har oplyst, at den pågældende har tilknytning til en rocker- eller bandegruppering mv., eller hvis det på anden vis er oplyst, at den pågældende har en sådan tilknytning,
- 6) indsatte, der er dømt for terror eller anden kriminalitet omfattet af straffelovens kapitel 12 eller 13,
- 7) indsatte, der er dømt for politisk motiveret kriminalitet,
- 8) indsatte, der er indberettet af kriminalforsorgen til Rigspolitiet på grund af bekymring for radikaliserings eller ekstremisme, og
- 9) udenlandske indsatte, der skal udvises af landet, hvis straffesagen er behandlet i Danmark.

Stk. 2. Hvis kriminalforsorgen, efter at der er indhentet en udtalelse fra politiet efter § 15, stk. 1, nr. 5, finder, at betingelserne for udgang i straffuldbyrdeslovens § 46, stk. 1, er opfyldt, skal der indhentes en ny udtalelse fra politidirektøren om, hvorvidt udgang ikke kan finde sted, jf. straffuldbyrdeslovens § 46, stk. 3.

Stk. 3. Høring af politidirektøren skal ikke foretages for så vidt angår de i stk. 1, nr. 1-4, nævnte indsatte

- 1) der har været på fri fod mellem domfældelsen og indsættelsen i institutionen,
- 2) i åben institution med hensyn til udgang efter § 31, der ikke medfører overnatning uden for institutionen,
- 3) i lukket institution med hensyn til udgang efter § 31, stk. 2, nr. 4-6, der ikke medfører overnatning uden for institutionen,
- 4) i åben institution med hensyn til udgang efter § 78, eller
- 5) placeret på behandlingsafdelinger med hensyn til behandlingsmæssige ledsagede udgange til f.eks. NA-møder.

Stk. 4. Hvis der er givet tilladelse til udgang, skal høring om senere udgang af henholdsvis samme eller anden art ikke ske, medmindre der foreligger væsentligt ændrede omstændigheder, eller der er tale om udgang af anden art til de i stk. 1, nr. 5-9, nævnte indsatte.

§ 16. Uanset reglerne i § 15 skal der foretages høring af politidirektøren, hvis forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor, eller hvis politidirektøren i den enkelte sag har anmodet herom.

Stk. 2. Finder politidirektøren, at der ikke bør gives tilladelse til udgang efter reglerne i kapitel 9 i særlige tidsrum, fordi der på grund af dom for indbrudstyveri er risiko for ny indbrudskriminalitet i det pågældende tidsrum, afgiver politidirektøren en udtalelse om denne risiko for misbrug i forbindelse med underretningen af kriminalforsorgen om, at personen skal udstå fængselsstraf m.v. De særlige tidsrum, hvor der på grund af dom for indbrudstyveri kan være risiko

for ny indbrudskriminalitet, kan for eksempel være juleperioden, vinter-, påske- og efterårsferien og dele af sommerperioden.

Stk. 3. Hvis ikke andet fremgår af politiets udtalelse, omfatter juleperioden tidsrummet fra den 23. december til og med den 3. januar, og påskeferien tidsrummet fra lørdag før palmesøndag til og med 2. påskedag. Vinter- og efterårsferien omfatter henholdsvis ugerne 7-8 og 42, og dele af sommerperioden omfatter juli måned.

§ 17. Høring af politidirektøren sker skriftligt. I særligt hastende tilfælde kan høring ske telefonisk.

Stk. 2. For indsatte i åbne institutioner skal høring i almindelighed tidligst finde sted, når indsatte har opholdt sig i institutionen i 3 uger, medmindre der foreligger ganske særlige omstændigheder.

Stk. 3. Hvis politidirektørens udtalelse ikke kan foreligge inden 8 dage, bør kriminalforsorgsområdet underrettes herom, eventuelt telefonisk.

§ 18. Inden der gives tilladelse til regelmæssig udgang til indsatte, der udstår straf af fængsel på livstid eller udstår forvaring, skal der ske høring af den statsadvokat, som straffesagen henhører under. Sådant høring skal endvidere ske, hvis der senere gives tilladelse til udgang, der vil medføre yderligere lempelser i afsoningsforløbet.

Stk. 2. Høring af statsadvokaten kan ske i forbindelse med et møde mellem statsadvokaterne og Direktoratet for Kriminalforsorgen, eller ske skriftligt.

§ 19. Til brug for vurderingen af spørgsmålet om tilladelse til udgang omfattet af høringsreglen i § 18 til indsatte, der udstår forvaring, indhentes en erklæring fra speciallæge i psykiatri eller efter omstændighederne fra autoriseret psykolog.

Stk. 2. For indsatte, der udstår fængselsstraf, indhentes en sådan erklæring, hvis forholdene taler derfor.

§ 20. Hvis en indsat, der udstår straf for drab af eller grovere volds- eller seksualforbrydelse mod mindreårige, under udgangen skal have ophold hos personer, hos hvem der opholder sig mindreårige børn, eller har ret til samvær med mindreårige børn, skal der indhentes en udtalelse om vilkårsfastsættelsen fra den indsattes bopælskommune (socialforvaltningen).

Stk. 2. Der kan endvidere indhentes en udtalelse som nævnt i stk. 1, hvis kriminalforsorgsområdet finder, at sagens omstændigheder i øvrigt taler herfor.

Kapitel 5

Udeblivelse efter tilsigelse til afsoning, bortfald af udgang, som i medfør af straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3-4, ikke kan finde sted, karantæne og disciplinærstraf

§ 21. En indsat, der uden lovlig grund er udeblevet efter tilsigelse til afsoning, skal i et tidsrum af 3 måneder fra indsættelsen fratages muligheden for at kunne meddeles tilladelse til udgang efter reglerne i afsnit II, jf. dog § 31, stk. 3.

Stk. 2. Har en indsat tilladelse til udgang, træffes bestemmelse om bortfald af tilladelsen, hvis den indsatte af politiet

skønnes at have tilknytning til en gruppe af personer, som er aktivt involveret i en verserende voldelig konflikt med en anden gruppe af personer, og politiet oplyser, at der inden for den gruppe, som den indsatte skønnes at have tilknytning til, som led i konflikten enten er anvendt skydevåben eller er anvendt våben eller eksplosivstoffer, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade, eller er begået brandstiftelse omfattet af straffelovens § 180, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3.

Stk. 3. Har en indsat tilladelse til udgang, træffes bestemmelse om bortfald af tilladelsen i et tidsrum af 3 måneder, hvis den indsatte ikendes disciplinærstraf for overtrædelse af straffuldbyrdslovens § 36, stk. 2, eller regler fastsat i medfør af straffuldbyrdslovens § 36, stk. 3, jf. stk. 2, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 4. Det kan dog undtagelsesvist bestemmes, at tilladelsen til udgang ikke skal bortfalde, hvis helt særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Udgame, som bortfalder, jf. stk. 2-3, opspares ikke.

§ 22. Hvis tilladelse til udgang afslås på grund af fare for misbrug i medfør af straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, nr. 2, kan det bestemmes, at den indsatte i et tidsrum af indtil 6 måneder er afskåret fra at forlange en afgørelse af spørgsmålet om tilladelse til udgang (udgangskarantæne). Tilsvarende gælder, hvis en tilladelse til udgang tilbagekaldes i medfør af straffuldbyrdslovens § 49, nr. 1, på grund af misbrug af udgangen, eller hvis en tilladelse til udgang tilbagekaldes i medfør af straffuldbyrdslovens § 49, nr. 2, fordi nye oplysninger om den indsattes forhold giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge den meddelte udgangstilladelse. I forbindelse med afgørelse om overførsel fra åbent fængsel til lukket fængsel eller arresthus (Københavns Fængsler) kan der dog alene ske tilbagekaldelse af tilladelsen til udgang.

Stk. 2. Hvis afslaget på tilladelse til udgang eller tilbagekaldelsen af udgang er begrundet i, at den indsatte under den aktuelle afsoning har begået kriminalitet, kan tidsfristen fastsættes til højst 1 år. Hvis der er tale om farlig kriminalitet, kan tidsfristen fastsættes til højst 1 år 6 måneder.

Stk. 3. Hvis tilladelse til udgang afslås på grund af fare for misbrug, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, nr. 2, har en eventuel karantæne virkning og beregnes fra det tidspunkt kriminalforsorgsområdet træffer afgørelsen.

Stk. 4. Har en indsat tilladelse til regelmæssig udgang, og tilbagekaldes denne tilladelse på grund af undvigelse fra led-saget udgang eller udeblivelse, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 1, eller på grund af undvigelse fra institutionen, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 2, har en eventuel karantæne virkning og beregnes fra strafudståelsens genoptagelse. Genoptages strafudståelsen inden udløbet af en udgangsperiode, hvori den indsatte har afviklet udgang, beregnes længden af karantænen dog først fra udgangsperiodens udløb. Ved andre former for misbrug af udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 1, eller ved andre nye oplysninger end undvigelse, som giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge udgangstilladelsen, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 2, har en eventuel karantæne virkning og

beregnes fra det tidspunkt, kriminalforsorgsområdet får kendskab til forholdet, som begrunder tilbagekaldelsen. Får kriminalforsorgsområdet kendskab til forholdet inden udløbet af en udgangsperiode, hvori den indsatte har afviklet udgang, beregnes længden af karantænen dog først fra udgangsperiodens udløb.

Stk. 5. Har en indsat ikke tilladelse til regelmæssig udgang, men til enkeltstående udgange, og undviger eller udebliver den indsatte fra en enkeltstående udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 1, eller undviger den indsatte fra institutionen, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 2, fastsættes længden af en eventuel karantæne fra det tidspunkt, hvor strafudståelsen genoptages. Ved andre former for misbrug af udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 1, eller ved andre nye oplysninger end undvigelse, som giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge udgangstilladelsen, jf. straffuldbyrdslovens § 49, nr. 2, fastsættes længden af en eventuel karantæne fra det tidspunkt, hvor kriminalforsorgsområdet får kendskab til forholdet, som begrunder tilbagekaldelsen.

§ 23. En indsat kan ikendes disciplinærstraf ved

- 1) udeblivelse fra udgang og undvigelse fra ledsaget udgang eller forsøg herpå, jf. straffuldbyrdslovens § 67, nr. 2,
- 2) overtrædelse af de betingelser, der er nævnt i straffuldbyrdslovens § 48, stk. 1, og i bekendtgørelsens § 11, og
- 3) overtrædelse af vilkår fastsat i medfør af straffuldbyrdslovens § 48, stk. 2, og bekendtgørelsens § 12, bortset fra § 12, stk. 1, nr. 2 og 3.

Kapitel 6

Særlige sagsbehandlingsregler

§ 24. Kriminalforsorgsområdet skal tage spørgsmålet om udgang til besøg hos bestemte personer op til overvejelse, når en

- 1) indsat, der udstår tidsbestemt fængselsstraf i åbent fængsel eller er egnet til anbringelse i åbent fængsel, men er anbragt i arresthus (Københavns Fængsler) efter straffuldbyrdslovens § 21, stk. 2, jf. bekendtgørelsens § 37, stk. 3, opfylder de tidsmæssige betingelser i § 36, stk. 1,
- 2) indsat, der udstår tidsbestemt straf af fængsel i lukket fængsel eller arresthus (Københavns Fængsler), opfylder de tidsmæssige betingelser i § 37, stk. 1,
- 3) indsat, der udstår straf af fængsel på livstid, har udstået 5 år og 4 måneder af straffen, og
- 4) forvaringsdømt har været anbragt i forvaring i 2 år.

Stk. 2. Spørgsmålet om udgang til besøg hos bestemte personer skal dog tidligst tages op til overvejelse, når den indsatte har haft ophold i institutionen i 3 måneder, såfremt den indsatte er frataget muligheden for udgang på grund af udeblivelse uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning, jf. § 21, stk. 1. Tilsvarende skal spørgsmålet om udgang til besøg hos bestemte personer tidligst tages op til overvejelse, når der er forløbet 3 måneder efter, at den indsatte i medfør af straffuldbyrdslovens § 46, stk. 4, er frataget mulighe-

den for udgang i forbindelse med en afgørelse i en disciplinærsag, hvorved den indsatte er ikendt disciplinærstraf for overtrædelse af straffuldbyrdslovens § 36, stk. 2, eller regler fastsat i medfør af straffuldbyrdslovens § 36, stk. 3, jf. stk. 2.

Stk. 3. Hvis der er givet afslag på udgang til besøg hos bestemte personer under henvisning til, at betingelserne i straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, ikke er opfyldt, skal kriminalforsorgsområdet tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse, hvis det på et senere tidspunkt må antages, at betingelserne for udgang er opfyldt.

Stk. 4. Det påhviler endvidere kriminalforsorgsområdet at tage spørgsmålet om udgang til besøg hos bestemte personer op til overvejelse, når den indsatte har opholdt sig i institutionen i 6 måneder, siden det sidst har været overvejet, om betingelserne for udgang i straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, er opfyldt, jf. dog § 22, stk. 2.

Stk. 5. Hvis der er givet afslag på udgang, fordi udgang ikke kan finde sted, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3, eller hvis en udgangstilladelse er bortfaldet, jf. § 21, stk. 2, skal kriminalforsorgsområdet tage spørgsmålet op til fornyet overvejelse, hvis det på et senere tidspunkt må antages, at udgang nu kan finde sted, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3.

Stk. 6. Hvis der er givet afslag på udgang, fordi udgang ikke kan finde sted, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3, eller hvis en udgangstilladelse er bortfaldet, jf. § 21, stk. 2, påhviler det endvidere kriminalforsorgsområdet 3 måneder efter afgørelsen og herefter løbende hver tredje måned at træffe en ny afgørelse eller at sende en indstilling til direktoratet, jf. § 5, stk. 1, og § 7, stk. 1, om, hvorvidt udgang kan finde sted. Hvis spørgsmålet om udgang skal forelægges direktoratet, skal den indsatte have lejlighed til at udtale sig.

Stk. 7. Hvis der er givet afslag på udgang, fordi udgang ikke kan finde sted, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 4, eller hvis en udgangstilladelse er bortfaldet, jf. § 21, stk. 3, skal kriminalforsorgsområdet tage spørgsmålet om udgang op til fornyet overvejelse, når der er forløbet 3 måneder fra afgørelsen i disciplinærsagen.

§ 25. Kriminalforsorgsområdet skal snarest muligt meddele den indsatte en afgørelse om tilladelse til udgang. Samtidig vejledes den indsatte udførligt om afgørelsens betydning, herunder om forståelsen af de fastsatte vilkår og om virkningen af vilkårsovertrædelser, jf. §§ 11-12 og §§ 22-23.

Stk. 2. Der skal gøres notat om begrundelsen for afgørelsen og om tidspunktet for den i stk. 1 nævnte meddelelse og vejledning.

§ 26. Afslår kriminalforsorgsområdet at give tilladelse til udgang, skal der gøres notat om den trufne afgørelse. Notatet skal endvidere indeholde en begrundelse for afgørelsen. Begrundelsen skal opfylde kravene til en begrundelse i forvaltningslovens § 24, samt indeholde oplysning om

- 1) hvornår afgørelsen er meddelt den indsatte, og
- 2) at den indsatte er orienteret om begrundelsen for afgørelsen.

Stk. 2. Hvis afgørelsen kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. §§ 82-83, skal notatet endvidere inde-

holde oplysning om, at den indsatte er vejledt om muligheden for at klage til direktoratet og om fristen for at indgive klage.

Stk. 3. Den indsatte skal efter anmodning have udleveret kopi af det notat, der er udfærdiget efter stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når kriminalforsorgsområdet i medfør af § 24, stk. 4, tager spørgsmålet om udgang til besøg hos bestemte personer op til fornyet overvejelse, og fortsat ikke finder, at betingelserne for udgang er opfyldt, skal kriminalforsorgsområdet i de sager, hvor direktoratet i medfør af § 5, stk. 1, eller § 7, stk. 1, træffer afgørelse om udgang, orientere den indsatte om kriminalforsorgsområdets indstilling til spørgsmålet. Samtidig spørges den indsatte, om sagen ønskes forelagt direktoratet. Hvis den indsatte ønsker det, forelægges sagen for direktoratet. Inden spørgsmålet om udgang forelægges direktoratet, skal den indsatte have lejlighed til at udtale sig.

§ 27. Hvis en indsat indgiver en klage over en afgørelse, der kan påklages, skal kriminalforsorgsområdet snarest muligt sende sagen til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 28. Inden der træffes afgørelse om fratagelse af mulighed for udgang på grund af udeblivelse uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning, jf. § 21, stk. 1, eller tilbagekaldelse af en tilladelse til udgang eller ændring af vilkårene for tilladelsen, jf. straffuldbyrdslovens § 49, skal den indsatte i fornødent omfang gøres bekendt med de foreliggende oplysninger. Den indsatte skal endvidere gøres bekendt med adgangen til at lade sig bistå og få aktindsigt og have lejlighed til at udtale sig. Tilsvarende gælder ved afgørelser om bortfald af udgangstilladelse, jf. § 21, stk. 2-3.

Stk. 2. Afgørelsen træffes på grundlag af de foreliggende oplysninger. Kriminalforsorgsområdet afgør, om det af hensyn til klarlæggelse af sagens omstændigheder er påkrævet at indhente yderligere oplysninger eller foretage afhøring af personale eller indsatte. Foretages der afhøringer, skal den afhørte have lejlighed til at godkende referatet af sin forklaring, og det skal fremgå af referatet af afhøringen, om godkendelse er sket.

Stk. 3. Afhøringer skal overværes af en af kriminalforsorgsrådets ansatte.

Stk. 4. § 26 finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 7

Udgangsbevis og vederlag m.v.

§ 29. Til indsatte, der får udgang uden ledsagelse, udleveres et udgangsbevis.

§ 30. Hvis betingelserne er opfyldt, ydes der under udgang efter kapitel 8-10 og 13 arbejdspenge samt kost- og selvforvaltningsbeløb efter reglerne i beskæftigelsesbekendtgørelsen.

Afsnit II

Udgangsformer

Kapitel 8

Udgang til særlige formål

§ 31. Indsatte kan få udgang med henblik på

- 1) at besøge en nærstående person, som er alvorligt syg,
- 2) at være til stede ved en nærstående persons begravelse,
- 3) at møde i retten eller for anden offentlig myndighed i tilfælde, hvor vedkommende myndighed finder det påkrævet, eller
- 4) lægeundersøgelse eller -behandling eller anden behandling, der ikke hensigtsmæssigt kan finde sted i institutionen.

Stk. 2. Indsatte, der udstår fængselsstraf i 30 dage eller derover, kan få udgang med henblik på

- 1) at besøge nærstående personer ved vigtige familiebegivenheder,
- 2) at varetage personlige interesser, når særlige omstændigheder taler derfor,
- 3) at indgå ægteskab,
- 4) kontakt med kriminalforsorgsområdet for at planlægge forløbet af tilsynsperioden,
- 5) fremskaffelse af ophold og arbejde eller andet underhold i forbindelse med løsladelsen, eller
- 6) at foretage indkøb eller lignende, der er påkrævet med henblik på løsladelsen.

Stk. 3. Hvis særlige omstændigheder taler derfor, kan udgang gives, uanset at der er truffet afgørelse om fratagelse af mulighed for udgang på grund af udeblivelse uden lovlig grund efter tilsigelse til afsoning, jf. § 21, stk. 1, eller der i forbindelse med nægtelse eller tilbagekaldelse af en tilladelse til udgang er truffet afgørelse om udgangskarantæne, jf. § 22, stk. 1.

Stk. 4. Udgang efter stk. 2, nr. 1-3, til indsatte, der har tilladelse til regelmæssig udgang efter reglerne i kapitel 9, medfører, at udgang efter disse regler begrænses tilsvarende. Det gælder dog ikke, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 5. Udgang efter stk. 2, nr. 5, i forbindelse med løsladelse på prøve med vilkår om tilsyn bør kun gives efter forudgående drøftelse med det kriminalforsorgsområde, der skal varetage tilsynet og med henblik på, at den indsatte under udgangen har kontakt med dette kriminalforsorgsområde.

Stk. 6. Det er i almindelighed en forudsætning for udgang, at den indsatte tilvejebringer fornøden dokumentation for de omstændigheder, der begrunder udgangen.

§ 32. Udgangen kan ikke gives for længere tid, end formålet tilsiger, og må normalt ikke overstige 3 dage ud over rejsetiden.

Stk. 2. Når særlige grunde taler derfor, kan udgang efter § 31, stk. 1, nr. 1 og 2, og stk. 2, nr. 2 og 5, til indsatte, der udstår fængselsstraf i 60 dage eller derover, gives for indtil 8 dage ud over rejsetiden. Udgang efter § 31, stk. 2, nr. 5, kan, når ganske særlige grunde taler derfor, forlænges, dog

højst med yderligere 6 dage udover de i 1. pkt. nævnte 8 dage.

§ 33. Hvis kriminalforsorgsområdet skønner, at der undtagelsesvis er behov for udgang i videre omfang end nævnt i §§ 31-32, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 34. Udgifter til rejse og ophold afholdes af den indsatte.

Stk. 2. Der kan ydes tilskud til dækning af rejseudgifter efter regler, der fastsættes af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Kapitel 9

Udgang med henblik på besøg hos bestemte personer m.v.

Formål m.v.

§ 35. Indsatte kan få udgang for at besøge bestemte nærtstående personer. Udgang med henblik på besøg hos en nærtstående person bør dog nægtes, hvis besøget ikke findes formålstjenligt.

Stk. 2. Hvis ganske særlige forhold i det enkelte tilfælde taler derfor, og det i øvrigt findes formålstjenligt, kan indsatte få tilladelse til besøg hos andre bestemte personer end nærtstående.

Stk. 3. Der skal i forbindelse med hver enkelt udgang efter stk. 1 og 2 indhentes bekræftelse fra vedkommende på, at besøget kan finde sted.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet kan kontrollere, om den indsatte er til stede på udgangsadressen, eventuelt telefonisk.

Tidspunktet for første udgang

§ 36. Indsatte i åbne institutioner kan få første udgang efter 30 dages ophold i institutionen. Indsatte, der udstår fængsel i 2 år og 6 måneder eller derover, og som ikke har været på fri fod mellem domfældelsen og indsættelsen i institutionen, kan dog ikke få udgang, før en sjettedel af straffetiden er udstået.

Stk. 2. Der kan gives udgang, før den indsatte har opholdt sig 30 dage i institutionen, hvis den pågældende er genindsat til udståelse af reststraf. Tilsvarende gælder, hvis den pågældende er overført fra anden institution, hvor der har været givet tilladelse til regelmæssig udgang eller hvor spørgsmålet herom har været forelagt efter reglerne i §§ 15-17, og afgørelsen foreligger før 30-dages fristens udløb.

§ 37. Indsatte, som i lukkede institutioner udstår fængselsstraf på mindre end 5 år kan få første udgang, når en fjerdedel af straffetiden er udstået.

Stk. 2. Indsatte, som i lukkede institutioner udstår fængselsstraf på 5 år og indtil 8 år, kan få første udgang, når en fjerdedel af straffetiden er udstået. Uledsaget udgang kan dog ikke gives, før en tredjedel af straffen er udstået. Hvis der er særlige grunde dertil, kan kriminalforsorgsområdet give tilladelse til uledsaget udgang, før en tredjedel af straffen er udstået, dog ikke før en fjerdedel af straffen er udstået.

Stk. 3. Indsatte, som i lukkede institutioner udstår tidsbestemt fængselsstraf på 8 år og derover, kan få første udgang,

når en tredjedel af straffetiden er udstået. Uledsaget udgang kan dog ikke gives, før halvdelen af straffetiden er udstået. Hvis der er særlige grunde dertil, kan kriminalforsorgsområdet give tilladelse til uledsaget udgang, før halvdelen af straffetiden er udstået, dog ikke før en tredjedel af straffetiden er udstået. Hvis sådanne særlige grunde foreligger, kan kriminalforsorgsområdet endvidere undtagelsesvis give tilladelse til ledsaget udgang, før en tredjedel af straffetiden er udstået, dog ikke før en fjerdedel af straffetiden er udstået.

Stk. 4. Uanset straffens længde er det endvidere en betingelse, for at udgang kan gives, at der er forløbet 10 uger fra indsættelsen, og at den pågældende har opholdt sig 7 uger i institutionen. Indsatte, der er overført fra åben institution, skal dog have opholdt sig 10 uger i institutionen, før udgang kan gives. Kriminalforsorgsområdet kan fravige disse tidsfrister i de tilfælde, der er nævnt i § 36, stk. 2. Er den pågældende overført fra anden lukket institution, vil kravet om 7 ugers ophold i institutionen kunne fraviges, hvis forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor. Er den pågældende overført fra åben institution, vil de nævnte tidsfrister kunne fraviges, hvis forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor.

Stk. 5. Indsatte, der er egnet til anbringelse i åbent fængsel, men er anbragt i arresthus (Københavns Fængsler) efter straffuldbyrdeslovens § 21, stk. 2, kan få udgang, når de tidsmæssige betingelser i § 36 er opfyldt. I alle andre spørgsmål behandles disse indsatte efter reglerne om udgang fra lukkede institutioner.

Regelmæssig udgang

§ 38. Der kan gives tilladelse til regelmæssig udgang for at besøge bestemte personer, jf. § 35, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Indsatte kan få én udgang inden for hver 3-ugersperiode, jf. dog § 41, stk. 1. En udgang kan fremrykkes til afholdelse i den umiddelbart forudgående periode i de tilfælde, der er nævnt i § 31, stk. 2, nr. 1-3, eller andre lignende tilfælde.

Stk. 3. Udgang kan gives fra fredag kl. 16 til søndag kl. 21. De nævnte tidspunkter kan fraviges af hensyn til institutionens drift, eller hvis de lokale transportmuligheder eller hensynet til en spredning af afrejse- og hjemkomsttidspunkterne taler derfor. Overstiger rejsetiden 3 timer, kan der tillades afrejse så tidligt, at den indsatte kan være på udgangsadressen ca. kl. 19. Ved forsinket tilbagekomst af ganske få timers varighed kan det bestemmes, at et tidsrum svarende til forsinkelsen fratrækkes i en efterfølgende udgang.

Stk. 4. Der kan opspares indtil 4 udgange. En opsparet udgang, der benyttes i forlængelse af en udgang, har en varighed af 48 timer. Opspærede udgange kan sammenlægges og deles. Den enkelte udgang skal dog mindst være af den i stk. 3 nævnte varighed.

Stk. 5. Udgang af tilsvarende varighed som nævnt i stk. 3 kan gives på andre dage, hvis særlige forhold taler derfor. Finder afrejse sted på en arbejdsfri dag, kan afrejsetidspunktet fremrykkes mod tilsvarende fremrykning af hjemkomsttidspunktet.

Stk. 6. I forbindelse med jul og/eller nytår kan en udgang forlænges, dog sammenlagt med højst 2 dage. For en indsat, der tilhører et andet trossamfund end den evangelisk-luther-

ske danske folkekirke, kan en udgang i stedet forlænges én gang om året med sammenlagt højst 2 dage i forbindelse med en lignende religiøs højtid. Det er ikke en forudsætning for en sådan forlængelse, at den pågældende har været indsat i forbindelse med jul og/eller nytår.

§ 39. I stedet for én udgang efter § 38 kan indsatte i åbne institutioner få 3 udgange af indtil 12 timers varighed eller 2 udgange af indtil henholdsvis 12 timers og 24 timers varighed. Har den indsatte kun haft én sådan udgang, udskydes perioden for udgang efter § 38 med henholdsvis en uge og to uger.

Stk. 2. Hvis særlige forhold taler for det, kan indsatte i lukkede institutioner i stedet for én udgang efter § 38 få indtil 3 udgange af indtil 12 timers varighed eller indtil 2 udgange af indtil henholdsvis 12 timers og 24 timers varighed. Har den indsatte i medfør af § 31, stk. 4, anvendt en sådan udgang, finder reglerne i stk. 1, 2. pkt., tilsvarende anvendelse.

Lejlighedsvis udgang

§ 40. Til indsatte, der ikke har fået tilladelse til regelmæssig udgang, kan der lejlighedsvis gives udgang for at besøge bestemte personer, jf. § 35, stk. 1 og 2.

Stk. 2. Hvis den indsatte ikke har bestemte personer at besøge, kan der gives udgang med henblik på ophold i egen bolig eller tilladelse til en individuel udflugt eller lignende, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. Indsatte, der har tilladelse til regelmæssig udgang, kan i stedet for udgang med henblik på besøg hos bestemte personer få udgang med henblik på ophold i egen bolig, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 4. Udgangen er normalt af kortere varighed. Udgang af en varighed som nævnt i § 38, stk. 3, kan dog gives, hvis forholdene i det enkelte tilfælde taler derfor.

Udgang i videre omfang

§ 41. Kriminalforsorgsområdet kan træffe afgørelse om, at en indsat kan få tilladelse til én udgang inden for hver 2-ugersperiode i stedet for én udgang inden for hver 3-ugersperiode, jf. § 38, stk. 1, 2. pkt., hvis særlige hensyn til den indsatte mindereårige barn taler derfor.

Stk. 2. Hvis kriminalforsorgsområdet i øvrigt skønner, at der undtagelsesvis er behov for udgang i videre omfang end nævnt i §§ 36-40, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Udgifter

§ 42. Udgifter til rejse og ophold afholdes af den indsatte.

Stk. 2. Der kan ydes tilskud til dækning af rejseudgifter efter regler, der fastsættes af Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Indsatte hjemmehørende på Færøerne

§ 43. Indsatte, der er hjemmehørende på Færøerne og er overført fra Færøerne til Danmark til udståelse af fængselsstraf i mere end 6 måneder eller forvaring, kan opspare og sammenlægge indtil 6 udgange for én gang halvårligt at be-

søge bestemte personer på Færøerne, jf. § 35, stk. 1 og 2, eller besøge nærstående personer fra Færøerne, som med henblik herpå midlertidigt opholder sig i Danmark.

Stk. 2. Ved udgang til Færøerne efter stk. 1 yder kriminalforsorgsområdet tilskud til dækning af rejseudgifter i overensstemmelse med de efter § 42, stk. 2, fastsatte regler. Det kan dog tillades, at rejsen sker med fly, hvis der herved kun bliver tale om en forholdsvis mindre merudgift.

Stk. 3. Hvis den i stk. 1 nævnte udgang anvendes til at besøge nærstående personer, der er tilrejst fra Færøerne, vil der efter en konkret vurdering af de pågældendes økonomiske forhold kunne ydes tilskud til deres rejseudgifter. Tilskuddet vil dog højst kunne andrage et beløb svarende til det, som kriminalforsorgsområdet vil kunne afholde til dækning af den indsatte rejseudgift til Færøerne.

Kapitel 10

Frigang

§ 44. Indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 5 måneder eller derover og opfylder de tidsmæssige betingelser for udgang efter kapitel 9, kan få udgang i form af frigang efter reglerne i stk. 2-5. Der kan tidligst gives frigang, når en tredjedel af straffen er udstået, jf. dog § 45, stk. 2, nr. 2, 2. pkt. Hvis særlige omstændigheder taler derfor, kan kriminalforsorgsområdet give indsatte i åbne institutioner, der udstår fængselsstraf i under 8 år, tilladelse til frigang efter stk. 2-3, selvom betingelserne i 1. og 2. pkt. ikke er opfyldt. Hvis kriminalforsorgsområdet i øvrigt skønner, at der er behov for frigang i videre omfang end nævnt ovenfor, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. Frigang kan gives, når det findes formålstjenligt med henblik på beskæftigelse hos arbejdsgiver eller deltagelse i undervisning, navnlig i tilfælde, hvor der er behov for en arbejdsstræning eller undervisning, som mest hensigtsmæssigt gives uden for institutionen. Tilsvarende gælder, hvor en sådan frigangsordning i øvrigt må anses for formålstjenlig med henblik på at formidle overgangen til løsladelsen.

Stk. 3. Frigang kan endvidere gives, hvis der foreligger et særligt godt arbejdstilbud, der ellers ville forspildes, eller hvor det på grund af særlige omstændigheder vil være af væsentlig betydning for den pågældendes resocialisering.

Stk. 4. Frigang kan endvidere gives til deltagelse i tilrettelagte, skemalagte fritidsaktiviteter, hvis den indsatte deltagelse heri er rimeligt begrundet i uddannelsesmæssige, arbejdsmæssige, behandlingsmæssige, familiemæssige eller andre personlige hensyn.

Stk. 5. Frigang kan endvidere undtagelsesvis gives med henblik på beskæftigelse i egen virksomhed.

§ 45. Frigang efter § 44, stk. 2-5, skal normalt ske i den sidste del af opholdstiden eller op til en udstationering til egen bopæl med fodlænke, jf. kapitel 12. Frigang efter § 44, stk. 2, til deltagelse i undervisning, skal ske i så nær tilslutning til løsladelsen som muligt eller op til en udstationering til egen bopæl med fodlænke, jf. dog § 45, stk. 2, nr. 2, 2. pkt. Frigang skal endvidere ske inden for de tidsmæssige grænser, der er nævnt i stk. 2-4.

Stk. 2. For indsatte, der udstår fængselsstraf i under 8 år, gælder følgende:

- 1) Frigang til beskæftigelse efter § 44, stk. 2, kan ikke gives for længere tid end 3 måneder, medmindre særlige omstændigheder, herunder straffens længde, gør længere frigang påkrævet og formålstjenlig. I sådanne tilfælde kan frigang gives for et tidsrum af højst 6 måneder.
- 2) Frigang til deltagelse i undervisning efter § 44, stk. 2, kan gives i højst 1 år. Indsatte i åben institution og indsatte, der i lukket institution udstår fængselsstraf på under 5 år, kan få tilladelse til frigang til deltagelse i undervisning af op til 6 ugers varighed, før en tredjedel af straffen er udstået.
- 3) Frigang efter § 44, stk. 3, til et særligt godt arbejdstilbud, der ellers ville forspildes, eller hvor det på grund af særlige omstændigheder vil være af væsentlig betydning for den pågældendes resocialisering, kan ikke gives for længere tid end 3 måneder.
- 4) Frigang efter § 44, stk. 4, til deltagelse i tilrettelagte, skemalagte fritidsaktiviteter, kan ikke gives for længere tid end 6 måneder og ikke oftere end 2 gange ugentligt.
- 5) Frigang efter § 44, stk. 5, med henblik på beskæftigelse i egen virksomhed, kan ikke gives for længere tid end 3 måneder.
- 6) Til indsatte i åbne institutioner kan kriminalforsorgsområdet give tilladelse til frigang efter § 44, stk. 2-3, udover de betingelser, der fremgår af nr. 1-3 og stk. 1, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. For indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 8 år og derover i åben institution, gælder følgende:

- 1) Frigang efter § 44, stk. 2-3, kan ikke gives for længere tid end 3 år.
- 2) Frigang efter § 44, stk. 4, kan ikke gives for længere tid end 2 år.
- 3) Frigang efter § 44, stk. 5, kan ikke gives for længere tid end 3 måneder.
- 4) I de tilfælde, hvor den indsatte er overført fra lukket institution til åben institution, er den pågældende omfattet af de regler, der gælder for lukkede institutioner, jf. stk. 4, hvis vedkommende har fået tilladelse til udgang efter kapitel 9, inden overførslen har fundet sted, medmindre overførslen har fundet sted, før halvdelen af straffetiden er udstået, og der er givet tilladelse til fremrykning af udgangsforløbet, fordi der er særlige grunde dertil, jf. § 37, stk. 3, 3. og 4. pkt.

Stk. 4. For indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 8 år og derover i lukket institution, gælder følgende:

- 1) Frigang efter § 44, stk. 2-4, kan ikke gives for længere tid end 1 år.
- 2) Frigang efter § 44, stk. 5, kan ikke gives for længere tid end 3 måneder.

Stk. 5. Hvis kriminalforsorgsområdet skønner, at der er behov for frigang i videre omfang end anført i stk. 1-4, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 46. Indsatte, skal tilbringe fritiden i institutionen eller i det arresthus (Københavns Fængsler), som er nærmest ved arbejds- eller kursusstedet m.v.

Stk. 2. Der kan dog af kriminalforsorgsområdet gives den pågældende tilladelse til lejlighedsvis kortere udgange uden ledsagelse med henblik på i fritiden at

- 1) deltage i aktiviteter, der har tilknytning til arbejdet eller undervisningen,
- 2) besøge nærtboende pårørende, hvis straffen udstås i arresthus, eller
- 3) besøge nærstående pårørende på vej til eller fra arbejde eller undervisning, når ganske særlige omstændigheder taler derfor.

§ 47. Det er et vilkår for frigang, at indsatte, der i forbindelse hermed har indtægtsgivende arbejde uden for fængsel eller arresthus, overholder straffuldbyrdelseslovens § 110, stk. 1, om betaling for opholdet i institutionen.

Stk. 2. Det er et vilkår for frigangen, at der efter fradrag af nødvendige udgifter, herunder det i stk. 1 nævnte beløb, i forbindelse med frigangen forholdes således med den arbejds løn (nettoløn), der indtjenes under frigangen:

- 1) Den indsatte har adgang til frit at disponere over 10 % af arbejds lønnen, dog mindst et beløb svarende til normal aflønning for beskæftigelse i institutionen og højst det dobbelte.
- 2) Den resterende del af arbejds lønnen opspares til løsladelsen. Det kan dog, eventuelt under frigangen, fastsættes som vilkår, at beløbet helt eller delvis skal anvendes til hjælp til familiens underhold.

Stk. 3. Indsatte i åbne institutioner kan som hovedregel frit disponere over den arbejds løn (nettoløn), jf. stk. 2, som indtjenes under frigangen. Det kan dog, eventuelt under frigangen, fastsættes som vilkår, at en del af beløbet helt eller delvis skal anvendes til hjælp til familiens underhold eller til andre lignende formål.

§ 48. Vil det være særligt belastende for den indsatte selv at afholde udgifterne ved deltagelse i kursus m.v., og kan disse ikke dækkes på anden måde, kan de afholdes af kriminalforsorgsområdet.

§ 49. Det er en forudsætning for frigang, at

- 1) der er en kontaktperson på frigangsadressen, jf. dog stk. 2,
- 2) der føres kontrol med, at formålet følges, og
- 3) tilladelsen til frigang ikke misbruges.

Stk. 2. Ved frigang til beskæftigelse i egen virksomhed, jf. § 44, stk. 5, fører kriminalforsorgsområdet kontrol med den indsatte tilstedeværelse på frigangsadressen.

Stk. 3. § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 11

Udstationering til pension m.v.

§ 50. Afgørelse om udstationering træffes af det kriminalforsorgsområde, hvor den pågældende er anbragt, jf. dog § 9, stk. 3. Hvis en indsat påtænkes udstationeret til en institution, der ligger i et andet kriminalforsorgsområde, indhentes en udtalelse fra dette kriminalforsorgsområde, forinden afgørelse træffes.

Stk. 2. Det kriminalforsorgsområde, der har truffet afgørelse om udstationering, træffer i udstationeringsperioden de

afgørelser, der følger af strafudståelsen, medmindre andet følger af denne bekendtgørelse eller aftales. Sker udstationering til en af kriminalforsorgens pensioner, der ligger i et andet kriminalforsorgsområde, er det dog dette kriminalforsorgsområde, der træffer afgørelse om udgang efter kapitel 8 og 13, medmindre andet aftales.

§ 51. Indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 5 måneder eller derover og opfylder de tidsmæssige betingelser for udgang efter kapitel 9, kan få udgang i form af udstationering efter stk. 2. Der kan tidligst gives tilladelse til udstationering, når en tredjedel af straffen er udstået. Hvis særlige omstændigheder taler derfor, kan kriminalforsorgsområdet give indsatte i åbne institutioner, der udstår fængselsstraf i under 8 år, tilladelse til udstationering, selvom betingelserne i 1. og 2. pkt. ikke er opfyldt. Hvis kriminalforsorgsområdet i øvrigt skønner, at der er behov for udstationering i videre omfang end nævnt ovenfor, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 2. Udstationering gives i de tilfælde, der er nævnt i § 44, stk. 2, 3 og 5, hvis udgang af praktiske grunde ikke kan gives som frigang, eller hvis det skønnes formålstjenligt, at udgang gennemføres som udstationering.

Stk. 3. Hvis det findes hensigtsmæssigt, kan der fastsættes andre vilkår end nævnt i §§ 11-12, herunder at den indsatte undergiver sig samme regler, der gælder for udgang fra åbent fængsel.

§ 52. Udstationering skal normalt ske i den sidste del af opholdstiden eller op til en udstationering til egen bopæl med fodlænke, jf. kapitel 12. Udstationering skal endvidere ske inden for de tidsmæssige grænser, der er nævnt i stk. 2-4, jf. dog stk. 6.

Stk. 2. For indsatte, der udstår fængselsstraf i under 8 år, gælder følgende:

- 1) Udstationering med henblik på deltagelse i et udslningsprogram kan ikke gives for længere tid end 4 måneder.
- 2) Indsatte i åbne fængsler, som på en behandlingsafdeling i et fængsel har gennemgået behandling mod misbrug, kan ikke gives udstationering for længere tid end 1 år for at fastholde behandlingens effekt.
- 3) Udstationering til andre formål end nævnt i nr. 1-2 kan ikke gives for længere tid end 4 uger eller, når særlige omstændigheder taler derfor, i indtil 3 måneder.
- 4) Til indsatte i åbne institutioner kan kriminalforsorgsområdet give tilladelse til udstationering udover de betingelser, der fremgår af nr. 1-3 og stk. 1, hvis særlige omstændigheder taler derfor.

Stk. 3. For indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 8 år og derover i åben institution gælder følgende:

- 1) Udstationering kan ikke gives for længere tid end 2 år.
- 2) I de tilfælde, hvor den indsatte er overført fra lukket institution til åben institution, er den pågældende omfattet af de regler, der gælder for lukkede institutioner, jf. stk. 4, hvis vedkommende har fået tilladelse til udgang efter kapitel 9, inden overførslen har fundet sted, medmindre overførslen har fundet sted, før halvdelen af straffetiden er udstået, og der er givet tilladelse til

fremrykning af udgangsforløbet, fordi der er særlige grunde dertil, jf. § 37, stk. 3, 3. og 4. pkt.

Stk. 4. For indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på 8 år og derover i lukket institution kan der ikke gives udstationering for længere tid end 6 måneder.

Stk. 5. Hvis kriminalforsorgsområdet skønner, at der er behov for udstationering i videre omfang end anført i stk. 1-4, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 6. Er den indsatte ikke fyldt 21 år ved indsættelsen, kan der gives tilladelse til udstationering efter stk. 2, nr. 3, i mere end 3 måneder, når særlige forhold taler derfor. Kriminalforsorgsområdet kan give sådan tilladelse til indsatte i åbne institutioner, der udstår fængselsstraf i under 8 år. I andre tilfælde forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 53. Får den indsatte arbejds løn under udstationeringen, bestemmer kriminalforsorgsområdet, om lønnen skal udbetales til fri rådighed, eller om det skal fastsættes som et vilkår for udstationeringen, at lønnen skal administreres af kriminalforsorgsområdet, eventuelt således at lønnen helt eller delvis anvendes til hjælp til familiens underhold.

Stk. 2. Vil det være særligt belastende for den indsatte selv at afholde udgifterne ved deltagelse i kursus m.v., og kan disse ikke dækkes på anden måde, kan de afholdes af kriminalforsorgsområdet.

§ 54. Under udstationeringen er den indsatte underlagt de regler, der gælder for den pågældende institution, jf. dog § 51, stk. 3.

Stk. 2. § 35, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.

Kapitel 12

Udstationering til egen bopæl med fodlænke

Anbringelsesgrundlaget

§ 55. Indsatte, der opfylder de tidsmæssige betingelser for udgang efter kapitel 9, kan få udgang i form af udstationering til egen bopæl med fodlænke, når det findes formålstjenligt af hensyn til den indsattes familieforhold, afsoningsforløb eller resocialisering. Indsatte, der udstår straf på under et års fængsel, kan dog kun helt undtagelsesvis udstationeres til egen bopæl med fodlænke.

Stk. 2. Udstationering til egen bopæl med fodlænke kan gives, når en tredjedel af straffetiden er udstået, og kan gives i et tidsrum af højst 6 måneder op til løsladelsestidspunktet, eventuelt i forlængelse af en udstationering efter kapitel 11.

Stk. 3. Udover de i stk. 1 nævnte tilfælde kan en indsat få tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke i de tilfælde, der er nævnt i § 44, stk. 2, 3 og 5, hvis den pågældende af geografiske årsager ikke kan gennemføre frigangen, fordi det ikke er muligt at tilbringe fritiden i en institution tæt ved arbejds- eller kursusstedet, jf. § 46.

Stk. 4. Udstationering efter stk. 3 følger de tidsmæssige betingelser for frigang, og kan gives i et tidsrum af højst 6 måneder op til løsladelsestidspunktet.

Kompetence og sagsbehandlingsregler

§ 56. Afgørelse om udstationering til egen bopæl i fodlænke af indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf på et år og derover, træffes af kriminalforsorgsområdet, jf. § 57. Hvis kriminalforsorgsområdet finder, at der undtagelsesvis er behov for udstationering til egen bopæl med fodlænke af en indsat, der udstår straf på under et års fængsel, eller hvor de tidsmæssige betingelser i § 55 for at opnå tilladelse til udstationering ikke er opfyldt, forelægges spørgsmålet for Direktoratet for Kriminalforsorgen.

§ 57. Det kriminalforsorgsområde, hvor den pågældende er anbragt, træffer på baggrund af en vurdering af den pågældendes egnethed afgørelse om tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke til indsatte, der udstår tidsbestemt fængselsstraf, medmindre andet følger af denne bekendtgørelse eller er aftalt, jf. § 50, stk. 2, 1. pkt. Hvis den pågældendes bopæl ligger i et andet kriminalforsorgsområde, indhentes en udtalelse fra dette område.

§ 58. Det kriminalforsorgsområde, der har truffet afgørelse om udstationering, udfører de opgaver, der følger af strafudståelsen, medmindre andet følger af denne bekendtgørelse eller aftales. Hvis den indsatte bopæl ligger i et andet kriminalforsorgsområde, udføres de opgaver, der knytter sig til gennemførelsen af tilsyns- og kontrolopgaver under udstationeringen, jf. §§ 63-64, §§ 66-73 og § 75, dog af dette kriminalforsorgsområde, medmindre andet aftales.

Særlige betingelser

§ 59. Udover at de betingelser, der er nævnt i straffuldbyrdeleslovens § 46, skal være opfyldt, kan tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke kun meddeles, hvis den indsatte boligforhold er af en sådan beskaffenhed, at udstationering med fodlænke kan gennemføres, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 1, nr. 1.

Stk. 2. Det er en betingelse for tilladelsen, at personer, der har samme bopæl som den indsatte, og som er over 18 år, meddeler samtykke til, at straffen kan udstås på den fælles bopæl, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 1, nr. 3.

Stk. 3. Tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke kan ikke meddeles, hvis denne udstationeringsform som følge af den indsatte forhold ikke findes hensigtsmæssig, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 2.

Stk. 4. Til brug for afgørelsen af, om den indsatte opfylder betingelserne for udstationering til egen bopæl med fodlænke, foretages en nærmere vurdering og undersøgelse af den indsatte forhold, herunder vedkommendes boligforhold, beskæftigelsesforhold samt fysiske og psykiske tilstand, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 b, stk. 4.

Stk. 5. Hvis den indsatte ikke medvirker til den i stk. 4 nævnte undersøgelse, kan tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke ikke meddeles.

§ 60. Udstationering til egen bopæl med fodlænke forudsætter, at der er sikret den indsatte passende arbejde eller andet underhold, og at den indsatte erklærer at ville overholde de vilkår, der fastsættes for udstationeringen.

Vilkår

§ 61. Udover vilkår, der fastsættes efter straffuldbyrdeleslovens § 48 og kapitel 3 i denne bekendtgørelse, fastsættes ved tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke vilkår i overensstemmelse med straffuldbyrdeleslovens § 78 c, stk. 1, nr. 2-3 og 6-8. Herudover fastsættes vilkår om, at den indsatte ikke indtager euforiserende stoffer eller andre stoffer, der er forbudt efter den almindelige lovgivning.

Stk. 2. Der skal endvidere fastsættes vilkår om enten, at

- 1) den indsatte ikke må indtage alkohol, eller
- 2) den indsatte ikke må fremtræde påvirket af alkohol.

Stk. 3. Hvis den indsatte skal beskæftiges uden for sin bopæl, skal der fastsættes vilkår om, at den indsatte ikke helt eller delvis udebliver fra sit arbejde, uddannelse el. lign, jf. straffuldbyrdeleslovens § 78 c, stk. 1, nr. 5.

§ 62. Kriminalforsorgsområdet træffer bestemmelse om, i hvilke tidsrum den indsatte kan forlade sin bopæl. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at den indsatte

- 1) må forlade bopælen i samme omfang som indsatte, der udstår straf på bopælen efter straffuldbyrdeleslovens kapitel 13 a, eller
- 2) må forlade bopælen i tidsrum, der fastsættes konkret i forbindelse med den enkelte tilladelse, dog således, at den indsatte som minimum skal opholde sig på bopælen søndag-fredag i tidsrummet fra klokken 23 til klokken 07.

§ 63. Inden udstationeringen påbegyndes, skal kriminalforsorgsområdet vejlede den indsatte om de rettigheder og pligter, som tilsynet og de øvrige vilkår indebærer, herunder om virkninger af vilkårsovertrædelser.

§ 64. Inden udstationeringen påbegyndes, udarbejder kriminalforsorgsområdet i samarbejde med den indsatte et aktivitetsskema. Af aktivitetsskemaet skal blandt andet fremgå, inden for hvilke tidsrum den indsatte skal

- 1) befinde sig på bopælen,
- 2) befinde sig på arbejds- eller uddannelsessted eller lignende, hvis den pågældende har sådan beskæftigelse,
- 3) deltage i eventuel programvirksomhed,
- 4) deltage i eventuel behandling og
- 5) møde til kontrolbesøg hos kriminalforsorgsområdet m.v.

Stk. 2. Af aktivitetsskemaet skal det endvidere fremgå, inden for hvilke tidsrum den indsatte kan forlade sin bopæl.

Tilsyn og kontrol

§ 65. Kriminalforsorgsområdet kan i forbindelse med tilladelsen træffe afgørelse om, at hyppigheden af kontrollen og tilsynet i udstationeringsperioden skal følge de regler, der gælder for strafudståelse på bopælen, eller at der skal være kontrol og tilsyn i mindre omfang. Der skal dog som minimum gennemføres én tilsynssamtale og foretage én kontroloprøring til arbejdsplads, uddannelsessted eller lignende om ugen.

§ 66. Kontrollen med, at den indsatte overholder de vilkår, der er fastsat for tilladelsen, sker blandt andet ved, at den indsatte i udstationeringsperioden døgnet rundt overvåges ved en elektronisk sender, som kriminalforsorgsområdet ved udstationeringens påbegyndelse monterer på den indsatte person.

§ 67. Kriminalforsorgsområdet skal iværksætte eventuelle vilkår om behandling, deltagelse i programvirksomhed m.v. umiddelbart efter, at udstationeringen er påbegyndt, hvis vilkårene ikke allerede er iværksat.

§ 68. Ved gennemførelsen af tilsynet med den indsatte påhviler det kriminalforsorgsområdet at støtte og vejlede den indsatte med henblik på at forbedre den indsatte muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse og at udøve kontrol med, at den indsatte overholder de vilkår, som gælder for udstationeringen.

§ 69. Med henblik på at forbedre den indsatte muligheder for at leve en kriminalitetsfri tilværelse påhviler det kriminalforsorgsområdet i relevant omfang under udstationeringen at

- 1) vejlede og bistå den indsatte med hensyn til den pågældendes arbejdsmæssige, uddannelsesmæssige, sociale og personlige forhold, og
- 2) formidle kontakt til personer, institutioner og myndigheder, der efter anden lovgivning kan yde den indsatte bistand.

§ 70. Hvis den indsatte skal afgive udåndings- eller urinprøver, kan disse blandt andet udtages under kontrolbesøg på bopælen, eller ved tilsynsbesøg hos kriminalforsorgsområdet.

§ 71. Der må ikke være andre personer til stede i det lokale, hvor den indsatte afgiver urinprøver.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet kan, hvis det af særlige grunde findes nødvendigt, bestemme, at urinprøveafgivelsen skal overværes af kriminalforsorgens personale.

Stk. 3. Afgivelse af urinprøve efter stk. 2 må kun overværes af personer af samme køn som den indsatte.

Stk. 4. Der skal gøres notat om afgivelsen og resultatet af urinprøver.

§ 72. Afgivelse af udåndingsprøve overværes af personale fra kriminalforsorgsområdet.

Stk. 2. Der skal gøres notat om afgivelsen og resultatet af udåndingsprøven.

§ 73. Kriminalforsorgsområdet kan tillade, at den indsatte, udover de i aktivitetsskemaet fastlagte tidsrum, får tilladelse til fravær fra bopælen efter reglerne i kapitel 8 eller af andre tungtvejende grunde, medmindre kompetencen til at træffe afgørelse om udgang efter kapitel 2 ligger i Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Indberetning, midlertidig overførsel, tilbagekaldelse og bortfald

§ 74. Spørgsmålet om tilbagekaldelse skal overvejes, hvis

- 1) den indsatte anmoder om, at tilladelsen tilbagekaldes,

- 2) den indsatte overtræder de vilkår, der gælder for udstationeringen,
- 3) den indsatte under udstationeringen frihedsberøves af anden grund end til fuldbyrdelse af den straf, udstationeringen vedrører,
- 4) den indsatte ikke længere opfylder betingelserne for udstationeringen,
- 5) tilsyn og kontrol med den indsatte ikke kan gennemføres på grund af dennes adfærd, eller
- 6) nye oplysninger om den indsatte forhold giver bestemte grunde til at antage, at den indsatte vil misbruge den meddelte tilladelse.

§ 75. Kriminalforsorgsområdet kan bestemme, at den indsatte midlertidigt skal tilbageføres til fængsel eller arresthus, mens spørgsmålet om tilbagekaldelse behandles, jf. straffuldbyrdelseslovens § 78 f, stk. 2. Midlertidig overførsel sker efter en konkret vurdering og skal som altovervejende hovedregel ske, hvis kriminalforsorgsområdet umiddelbart finder det klart, at tilladelsen til udstationering på bopælen skal tilbagekaldes, herunder blandt andet hvis den indsatte

- 1) overtræder et vilkår om ikke at indtage alkohol, eller, hvis pågældende ikke har vilkår herom, fremtræder påvirket af alkohol,
- 2) konstateres påvirket af euforiserende stoffer eller lignende,
- 3) nægter at aflægge urin- eller udåndingsprøve,
- 4) ikke længere har en fast bopæl,
- 5) efter deltagelse i aktivitet uden for bopælen uden rimelig begrundelse returnerer til bopælen efter det tidsrum, der er fastsat i aktivitetsskemaet, eller
- 6) har forladt bopælen uden for de i aktivitetsskemaet fastsatte tidsrum.

Stk. 2. Midlertidig overførsel til fængsel eller arresthus skal ske i umiddelbar tilslutning til kriminalforsorgsområdets afgørelse herom og ved kriminalforsorgsområdets foranstaltning, om nødvendigt med bistand fra politiet.

Stk. 3. Ved midlertidig overførsel overføres den indsatte i overensstemmelse med stk. 2 til det stedlige arresthus.

§ 76. Kriminalforsorgsområdet kan tilbagekalde en tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke eller ændre vilkårene for tilladelsen, hvis

- 1) den indsatte anmoder om det,
- 2) den indsatte ikke længere opfylder betingelserne for udstationeringen, eller
- 3) betingelserne i § 49 i straffuldbyrdelsesloven er til stede.

Stk. 2. Kriminalforsorgsområdet træffer afgørelse om bortfald af tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke, hvis udgang i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 46, stk. 3, ikke kan finde sted.

Stk. 3. Afgørelse om, hvorvidt en tilladelse til udstationering til egen bopæl med fodlænke skal tilbagekaldes, træffes hurtigst muligt, efter at kriminalforsorgsområdet har modtaget oplysninger, der kan begrunde tilbagekaldelse eller oplysning om, at udgang i medfør af straffuldbyrdelseslovens § 46, stk. 3, ikke kan finde sted. Kriminalforsorgsområdet skal iagttage § 28 i forbindelse med de nævnte afgørelser.

For så vidt angår indsatte, der udstår straf af fængsel på livstid eller forvaring, sender kriminalforsorgsområdet endvidere hurtigst muligt afgørelsen til Direktoratet for Kriminalforsorgen.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet underretter snarest muligt den indsatte om tilbagekaldelsen af tilladelsen.

§ 77. Hvis den indsatte ikke midlertidigt er overført til fængsel eller arresthus, skal den indsatte umiddelbart i forbindelse med forkyndelsen ved kriminalforsorgsområdets foranstaltning tilbageføres til fængslet eller arresthuset. Anbringelse kan dog på grund af pladsforholdene eller af andre praktiske årsager midlertidigt ske i en anden institution.

Stk. 2. Er den indsatte midlertidigt overført til et andet fængsel eller arresthus, skal den indsatte snarest muligt tilbageføres til det fængsel eller arresthus, som den indsatte er udstationeret fra, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Er der i forbindelse med tilbagekaldelsen truffet afgørelse om overførsel fra åben til lukket institution, overføres den indsatte snarest muligt til lukket institution.

Kapitel 13

Udflugter m.v.

§ 78. Der kan lejlighedsvis gives indsatte, der i åben institution udstår fængselsstraf i 30 dage eller derover, kortvarig udgang til udflugter eller til arrangementer, hvortil der er offentlig adgang, eller til deltagelse i klubvirksomhed.

Stk. 2. Indsatte, der udstår fængselsstraf i under 30 dage, kan deltage i udgang efter stk. 1, hvis der er tale om arrangementer, der er led i det almindelige fællesskab i institutionen eller har tilknytning til fælles aktiviteter i institutionen, f.eks. deltagelse i sportsskampe eller studieture i tilslutning til undervisning og studiekedsarbejde i institutionen.

Stk. 3. Afholdes der ikke gudstjeneste i institutionen, bør der regelmæssigt være mulighed for deltagelse i gudstjeneste uden for institutionen.

Stk. 4. Kriminalforsorgsområdet kan fastsætte regler om, at tilladelse til udgang efter stk. 1-3 først kan gives efter ophold i et bestemt tidsrum i institutionen.

§ 79. Der kan lejlighedsvis gives indsatte, der i lukket institution har tilladelse til uledsaget udgang, kortvarig udgang med henblik på at overvære gudstjenester, koncerter, teaterforestillinger, foredrag og lignende arrangementer, foretage studie- og museumsbesøg eller deltage i sports- og fritidsaktiviteter uden for institutionens område.

§ 80. Tilladelse til udgang efter reglerne i §§ 78-79 kan normalt kun gives til grupper af indsatte. Der bør i almindelighed deltage en eller flere funktionærer i sådanne udgange.

Stk. 2. Udgang til grupper af indsatte kan ikke gives til arrangementer, der afholdes på områder, hvor generelle ordens- eller sikkerhedshensyn gør sådan udgang utilrådelig.

§ 81. Udgifter til entre og lignende afholdes af den indsatte.

Stk. 2. Udgifter til transport afholdes normalt af kriminalforsorgsområdet. Når særlige forhold taler derfor, kan kriminalforsorgsområdet yde tilskud til entréudgifter.

Kapitel 14

Administrativ klageadgang

§ 82. Følgende afgørelser, der er truffet af kriminalforsorgsområdet om afslag på udgang efter straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, og 3-4, kan påklages til Direktoratet for Kriminalforsorgen:

- 1) Afslag på udgang efter § 31, stk. 1.
- 2) Afslag på udgang efter § 35, stk. 1 og 2, hvis de tidsmæssige betingelser for udgang efter kapitel 9 er opfyldt.
- 3) Afslag på udgang efter § 40, stk. 1 og 2, hvis de tidsmæssige betingelser for udgang efter kapitel 9 er opfyldt.
- 4) Afslag på frigang til de i § 44, stk. 2-3, nævnte formål, hvis betingelserne i § 44, stk. 1, 1. og 2. pkt., er opfyldt, og frigangen ligger inden for de tidsmæssige grænser, der fremgår af § 45, stk. 1, 1. og 2. pkt., stk. 2, nr. 1-3, stk. 3, nr. 1, og stk. 4, nr. 1.
- 5) Afslag på udstationering efter § 51, stk. 2, hvis betingelserne i § 51, stk. 1, 1. og 2. pkt. er opfyldt, og udstationeringen ligger inden for de tidsmæssige grænser, der fremgår af § 52, stk. 1, stk. 2, nr. 1-3, stk. 3, nr. 1, og stk. 4.

Stk. 2. Adgangen til at klage over afslag på frigang og udstationering, som nævnt i nr. 4-5, omfatter ikke afslag på frigang og udstationering, som skal ske op til en udstationering til egen bopæl med fodlænke, jf. kapitel 12.

Stk. 3. I de tilfælde, hvor der i medfør af stk. 1 kan klages til Direktoratet for Kriminalforsorgen over et afslag på udgang, vil der ligeledes være adgang til at klage over tilbagekaldelse eller bortfald af en tidligere givet tilladelse til udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3-4, og § 49.

§ 83. Hvis et afslag på udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 1, eller en afgørelse om tilbagekaldelse af udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 49, har været påklaget til Direktoratet for Kriminalforsorgen, skal der være forløbet 6 måneder siden kriminalforsorgsområdet traf den afgørelse, der blev påklaget, førend der kan klages over et fornyet afslag.

Stk. 2. Hvis et afslag på udgang, jf. straffuldbyrdslovens § 46, stk. 3, eller en afgørelse om bortfald af udgang, jf. denne bekendtgørelses § 21, stk. 2, har været påklaget til Direktoratet for Kriminalforsorgen, skal der være forløbet 3 måneder siden kriminalforsorgsområdet traf den afgørelse, der blev påklaget, førend der kan klages over et fornyet afslag.

§ 84. Klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen skal iværksættes inden 2 måneder efter, at afgørelsen er meddelt den indsatte. Direktoratet for Kriminalforsorgen kan i særlige tilfælde se bort fra denne frist.

Stk. 2. En klage til Direktoratet for Kriminalforsorgen har ikke opsættende virkning, medmindre kriminalforsorgsområdet eller direktoratet træffer bestemmelse herom.

Afsnit III**Afsluttende bemærkninger**

Kapitel 15

Ikrafttræden

§ 85. Bekendtgørelsen træder i kraft den 1. marts 2019.

Stk. 2. Bekendtgørelse nr. 1611 af 18. december 2018 om udgang til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen) ophæves.

Stk. 3. En dømt, der på tidspunktet for ikrafttrædelsen af den i stk. 1 nævnte bekendtgørelse har påbegyndt udståelse af straf efter reglerne i straffuldbyrðelseslovens kapitel 13 b, vil fortsat være omfattet af reglerne i bekendtgørelse nr. 1611 af 18. december 2018 om udgang til indsatte, der udstår fængselsstraf eller forvaring i kriminalforsorgens institutioner (udgangsbekendtgørelsen), frem til den påbegyndte strafudståelses ophør.

Justitsministeriet, den 26. februar 2019

SØREN PAPE POULSEN

/ Thorkild Fogde